

Pochopenie potrieb každého teenagera

Everett Fritz

Bolo takmer o 1:00 ráno a ja som sedel v prázdnej reštaurácii hneď vedľa hotelovej vstupnej haly naproti zlomenej, zranenej sedemnásťročnej dievčine.

Bol som na mládežníckej konferencii na Floride a členovia mojej mládežníckej skupiny boli už v hotelovej izbe. Práve sme mali silný večer modlitby, eucharistickej adorácie a príhovoru a mladíci v mojej skupine „ručali“. Po skúsenosti sme mali naše štandardné diskusie v malých skupinách a ja som povedal: "Ak ešte niekto z vás má niečo, čo Boh dnes večer urobil vo vašom srdci - niečo, o čom musíte hovoriť - sedím tu chvíľu v hotelovej hale a môžeme to porozprávať." Samozrejme, mal som niekoľko teenagerov, ktorí prijali moju ponuku. Okolo 1:00 ráno som si myslel, že som skončil a konečne mohol ísť do postele, keď sa Júlia osmelila spoza rohu a priblížila sa ku mne.

"Musím s vami hovoriť," povedala. Mohla by som povedať, že je to dôležité. "Dobre. Poďme si nájsť miesto v tejto prázdnej reštaurácii," odpovedal som. Len čo sme sa posadili, Júlia vyhrkla: "Nemôžem prestať piť."

Predtým, než som ju odviezol na konferenciu s mládežou, vedel som trochu o jej „pozadí“. Bola to stredoškolská „seniorka“, ktorá sa na večierkoch takmer každý víkend opila, experimentovala s drogami a mala povest', že je promiskuitná. Myslím, že sa trochu nasilu ukázala aj na mládežníckej konferencii.

Na druhej strane Júlia bola úžasná, skvelá dievčina, veľmi krásna, umelecká a plná dobrých úmyslov. Netrvalo mi dlho v našom rozhovore, aby som si uvedomil, že sa stretla s Ježišom silným spôsobom v ten večer a zápasila s jej hriechom a zlomením. Rozhovor však prebiehal v smere, ktorý som neočakával. Povedal som jej: "Je veľa ľudí, ktorí zápasili so závislosťou. Prvým krokom je priznať tento problém a priblížiť sa k Ježišovi." Prerušila ma: "Nie som závislá. Nebudem mať problém prestať piť. Viem, že to je to, čo chce Ježiš urobiť, a som pripravená to urobiť. Nerada sa opijam. Problém je, že nemôžem opustiť svojich priateľov."

To ma „chytlo“. Ako sme sa rozprávali, zistil som viac z príbehu o Júlii. Jej rodičia boli rozvedení. Jej otec bol neprítomný, ale vedel o jej párty a promiskuite, nestaral sa o ňu a jej matka nebola prítomná emocionálne. Jej brat bol na liečení. Povedala: "Jediní ľudia v mojom živote, ktorí ma milujú, sú moji priatelia a tí majú o mňa záujem. Ak ich opustím, stratím ich."

Toto nie je konverzácia, ktorú som očakával. Povedal som jej, že ktokoľvek, kto by bol skutočným priateľom, ju bude milovať, nie kvôli jej zdieľaniu s ľuďmi, ale kvôli tomu, kto je. Modlil som sa s ňou a povedal som jej, že Ježiš jej pomôže nájsť jej cestu. Povzbudil som ju, aby pokračovala v návrate do mládežníckej skupiny, aby rástla v komunite priateľov, ktorí boli cnostní. Skončili sme v modlitbe, ale povedal by som, že nemala úplnú dôveru, že jej potreby budú po konferencii splnené. Bohužiaľ, príbeh sa nekončí dobre. Nemohol som zadržať Júliu: dal som jej to najlepšie. Prišla každý týždeň do mládežníckej skupiny a pokúsila sa zúčastniť sa. Videl som ju samu na omši každú nedeľu. Pravidelne som s ňou hovoril a snažil som sa ju povzbudzovať. Nezáležalo na tom - mládežnícka skupina nebola

pre ňu správna. Nikdy úplne nezapadla a skupina ju nepomohla dať pocítiť istotu, že niekedy sa tak stane. Pri každej hre, videoklipe, katechetickej reči a modlitbe sa o to pokúšala, ale videl som ju, ako sa ďalej a ďalej premáha. Júlia sa o to pokúsila - a ona dokonca vysvetlila problém. Mala základné potreby, ktoré museli byť splnené, aby sa stala celoživotným učeníkom. Bohužiaľ, štruktúra služby, ktorú som zaviedol, nestačila na uspokojenie jej základných potrieb.

Uspokojenie základných potrieb tínedžerov

Keby som musel odpovedať v jednej vete "Prečo mladí ľudia opúšťajú katolícku cirkev?", Odpovedal by som: "Cirkev nespĺňa základné potreby mladých ľudí".

Americký psychológ Abraham Maslow sa stal slávnym jeho teóriou "hierarchie potrieb", ktorá v podstate tvrdí, že pokiaľ nie sú splnené vrodené potreby človeka, nikdy sa nestane psychologicky a duchovne úplným.

Premýšľajte o tejto teórii na chvíľu.

Ak by ste boli uviaznutí na pustom ostrove, vaša prvá myšlienka by pravdepodobne nebola o tom, ako by ste sa dostali z ostrova. Namiesto toho by ste mali potreby nájsť jedlo, vodu, prístrešie a oheň. Ako náhle sú tieto základné potreby splnené, obrátili by ste svoju pozornosť na seba aktualizáciu - ktorá by v tomto prípade znamenala odísť z ostrova. Môžeme povedať to isté o teenageroch v našej cirkvi. Prečo toľko ľudí nie je stále učeníkmi Ježiša Krista? Pretože ich základné potreby nie sú splnené našimi cirkevnými štruktúrami.

To bol môj problém s Júliou - chcela vyrastať až k bodu seberealizácie (v jej prípade, oslobodenie sa od hriechu a úplné nasledovanie Krista), ale nemohla, pretože naša mládežnícka služba nespĺnila jej základné potreby. Takže, aké sú základné potreby mladého človeka?

Môj kolega Sean Dalton z Augustiniánskeho inštitútu v Denveri vyjadril lepšie ako ktokoľvek iný päť základných potrieb teenagerov: potreba pochopenia, potreba patriť, potreba byť transparentný, potreba kritického myslenia vo viere a živote a potreba poradenstva. Pozrime sa na každú z týchto základných potrieb.

Potreba byť pochopený

Vo svojom prvom ročníku ako animátor mládeže som sa snažil spojiť sa s mladými ľuďmi, ktorým som slúžil. Program, ktorý som začal vo farnosti, zlyhával. Navštívil som rodinu v Chicagu na Vianoce a strávil som ten čas mimo farského zápasu s tým, čo som robil zle v mojej službe. Moja žena navrhla, aby sme navštívili nášho priateľa, ktorý slúžil ako misionár v Chicagu s organizáciou nazvanou Emmaus Ministries.

Katolíci v ministerstvách Emmauzy pracujú s mužskými prostitútmami na uliciach Chicaga. Posielajú misionárov do ulíc neskoro v noci, aby mohli budovať vzťahy s mužskými prostitútmami. Misionári pozývajú prostitútov, aby prišli do domu na jedlo, sprchu alebo iné základné potreby. Potom v dome, misionári pracujú na budovaní vzťahov s mužmi, na tom, aby sa dostali z ulíc a aby ich rehabilitovali prostredníctvom štúdia biblie, poradenstva, zbavenia sa drog a odbornej prípravy. Počas návštevy svojho priateľa sa ma opýtal, či chcem

urobiť "skúsenosť noci", čo znamenalo, ako návštevník sa predstaviť v práci služby Emmauzy.

Pravidlá boli jednoduché: naším cieľom bolo učiť sa od ľudí, s ktorými sme sa stretli. Spočiatku som sa pýtal, ako som sa dostal do tohto cvičenia a bol som veľmi nepríjemný; ale v jednom bare som rozbehol rozhovor so stavebným robotníkom z predmestia. Počas rozhovoru som si uvedomil, čo by ma mal ten večer naučiť: "Ak nepochopím ľudí, ktorým som slúžil, nikdy nemôžem dúfať, že sa k nim dostanem s evanjeliom. Každý človek má kríž vo svojom živote a prvým krokom, ktorý pomáha niekomu prijať Kristovu lásku, je pomôcť mu niesť jeho kríž." Služobníci Emmaus boli veľmi múdri pri vytváraní týchto cvičení pre tých, ktorí majú záujem vstúpiť do ich služby. Účelom tohto cvičenia bolo učiť misionárov, aby videli každého človeka takého, kým je - niekto stvorený na obraz a podobu Boha.

To isté by bolo možné povedať o teenageroch v dnešnej Cirkvi. Príliš veľa služieb vo farnosti pristupuje k dospievajúcim s úmyslom učiť ich o viere bez toho, aby sa najprv snažili poznať ich. Keď som pochopil tento princíp - že ľudia, ktorým sme slúžili, musia byť najprv pochopení - celý môj prístup k službe mládeže sa zmenil. Teenagerom je jedno, koľko toho viete, kým nezistíte, čo ich zaujíma. Predtým, ako ich budete učiť o viere, musíte od nich získať právo byť vypočutý.

Potreba niekam patriť

Každý človek potrebuje patriť k iným ľuďom. Nakoniec sme pripravení na lásku, a preto hľadáme vzťahy. Teenageri majú však takú silnú potrebu patriť, *že obetujú morálne hodnoty, s ktorými sú vychovaní, aby mohli niekam patriť.*

Premýšľajte o tom - prečo sa tínedžeri zapájajú do gangov, drog, pitia, neviazanej sexuality a iných hriechnych činností? Pretože majú pocit spolupatričnosti s ľuďmi, ktorí vykonávajú tieto činnosti.

Rodičia rozumejú lepšie ako ktokoľvek iný, kam ich dospievajúci potrebuje patriť. To je dôvod, prečo je toľko rodičov ochotných priviesť svojich tínedžerov na toľko aktivít - kde ich tínedžeri nájdu komunitu a príslušnosť. Rodičia vedia, že ak nenaplnia potrebu ich teenagerov patriť do skupiny, ich dospievajúci môžu nájsť pocit spolupatričnosti v komunite, ktorej nechcú byť súčasťou.

Keď rodičia uprednostňujú mimoškolské aktivity svojich detí pred formovaním viery, to, čo v podstate nazývame farské vedenie, je to, že *ich deti nachádzajú vo svojich mimoškolských činnostiach väčší pocit spolupatričnosti, ako v cirkvi.* To znamená, že farnosť je vinná: farnosť nespĺňa základné potreby detí. V týchto prípadoch, keď vedenie farnosti trvá na tom, že dospievajúci sa podieľajú na formovaní viery (alebo inak napríklad nebudú môcť dostať sviatosť), farnosť postaví rodičov do ťažkej pozície. Zapoja rodičia svoje deti do programu formovania farnosťou, kde sa ich deti nebudú cítiť, akoby tam patrili? Alebo ich držia vo futbalovom tíme so všetkými ich priateľmi? Čím ďalej tým viac, Cirkev stráca tento boj.

Hovoril som s priateľom, ktorý mal tento presný problém. Dcéra sa pripravovala na birmovku. Dcéra bola veľmi dobre založená vo svojej viere a vyrastala v rodine so silnými a veriacimi rodičmi. Termíny prípravy vo farnosti však boli v konflikte s jej tanečnými skúškami a farnosť ponúkla vyučovanie len raz týždenne.

Keď som s týmto rodičom hovoril o jej frustrácii, spýtal som sa, kde dcéra našla priateľstvo a priateľstvo úprimnejšie - s jej tanečným tímom, alebo s deťmi vo farnosti? Rodič povedal: "S jej tanečným tímom. Moja dcéra nemá rada mládežnícke skupiny vo farnosti. "Diskutovali sme o tejto záležitosti dlho a môžete odhadnúť, ktorú aktivitu rodič zvolil ako prioritu - tanečný tím. Dôvod: jeho dcéra mala základnú potrebu patriť a to je miesto, kde našla príslušnosť. Rodič našiel alternatívnu cestu, aby jeho dieťa dostalo sviatosti.

Nemôžeme očakávať, že dospelávajúci sa stanú celoživotnými učeníkmi, ak nevytvoríme prostredie, v ktorom dospelávajúci môžu rozvíjať priateľstvo s inými dospelávajúcimi a najšť pocit spolupatričnosti v našich farnostiach.

Potreba byť transparentný – úprimný

Jeden zo šiestich študentov stredných škôl uvažuje o samovražde. Jeden z dvanástich sa pokúsil o samovraždu. Každý človek má vo svojom živote kríž. Niektoré kríže sú ťažšie ako ostatné. Ak nemáte miesto, kam by ste mohli ísť, alebo osobu, s ktorou môžete hovoriť, keď máte problémy vo svojom živote, dusíte (internalizujete) tento problém v sebe.

Jedna vec, ktorú som si všimol počas desiatich rokov práce s tínedžermi je povrchnosť ich vzťahov. Mnoho dospelávajúcich nemá priateľov, pri ktorých môžu byť úprimní. Najmä s chlapcami sa väčšina ich priateľstiev otáča úplne okolo spoločných záujmov - napríklad športy alebo videohry. Často ak má teenager ťažkosti s niečím v jeho živote, nemá kohokoľvek, o kom cíti, že sa k nemu môže s týmto problémom obrátiť – aj s jeho následnými emóciami.

Asi dvanásť mesiacov po tom, ako som sa sústredil na rastúce vzťahy s dospelávajúcimi vo svojej farnosti, mohol som otvoriť poradenskú prax. Mal som viac dospelávajúcich, ktorí zdieľali svoje zápasy so mnou, než som dokázal zvládnuť. Každý dospelávajúci je človek a každý človek nesie kríž. Všetci dospelávajúci majú základnú potrebu byť transparentní, pretože ak nemôžu byť transparentní vo svojich bojoch, nikdy sa nebudú môcť naučiť, ako odovzdať svoj kríž Kristovi. Dozvedel som sa, že Cirkev musí poskytnúť správny kontext pre dospelávajúcich, aby ich vzťahy boli transparentné. V opačnom prípade dospelávajúci nevyrastú na učeníkov.

Potreba kritického myslenia vo viere

Verte tomu alebo nie, tínedžeri sú fascinovaní témami týkajúcimi sa viery. Mladiství majú veľa otázok o viere a náboženstve a chcú odpovedať na svoje otázky. Priemerná farnosť robí fantastickú prácu pri odpovediach na otázky, ktoré tínedžeri *nemajú*, ale nerobí dobrú prácu v odpovediach na otázky, *ktoré* tínedžeri majú.

V nedeľu vstúpi väčšina teenagerov do kostola, kde správy z kazateľnice majú malý vzťah s ich životom (vlastne to je skúsenosť väčšiny katolíkov vo všeobecnosti). V spôsobe formovania viery, väčšina dospelávajúcich splní vopred stanovený učebný plán, ktorý systematicky prechádza cez dogmy Vierovyznania a *katechizmu*. Niekedy „prežívajú“ vopred určené učebné osnovy, ktoré sú rozdelené, bez rozsahu a postupnosti. Málokedy sa v ich viere formuje skúsenosť teenagerov, ktorá organicky vyrastá z prirodzených otázok, ktoré majú.

Prirodzene, keď deti vstúpia do dospelovania a ich myseľ rozvíja schopnosti kritického myslenia, začnú sa pýtať: "Verím, že Boh a nebo existujú? Verím tomu, čo ma naučila moja rodina a učiteľia? "Rozvíjajú otázky o viere a dokonca aj prijímajú výzvy na niektoré veci, ktoré sa naučili. Toto je dobré. Zapájajú sa do kritického myslenia. Je to začiatok ich osobnej viery. Bohužiaľ, príliš často sa metóda výučby a zapojenia teenagerov do farnosti nemení, hoci deti rastú do dospelosti. Cirkev príliš často očakáva, že dospievajúci jednoducho prijme to, čo im bolo oznámené.

Ak mladí nedostanú dobré odpovede na svoje otázky, dospievajúci začnú veriť, že Cirkev nemá dobré odpovede, pretože *neexistujú* dobré odpovede. Stávajú sa v cirkvi nepotrební a začínajú odmietať dogmy Cirkvi v prospech dogiem ich mládežníckej kultúry. Nakoniec, keď dospievajúci vstupujú do dospelosti, prestávajú navštevovať cirkev úplne.

Mladí ľudia potrebujú vzťahy a v rámci týchto vzťahov musia mať príležitosť zapojiť sa do kritického myslenia a diskusií o viere a živote. Ak táto základná potreba nie je splnená, nestanú sa učeníkmi.

Potreba poradenstva

Dospievanie je pre mladých ľudí ťažké. Ich mysle a telá sa menia. Začali sa zaujímať a často sa snažili o vzťahy s opačným pohlavím. Týkajú sa rozhodnutí o povolani, vzdelávaní a povolani - rozhodnutí, ktoré ovplyvnia zvyšok ich života.

Majú problémy s nátlakom, tlak na zneužívanie drog a alkoholu, otázky týkajúce sa identity a tlak vyniknúť v škole. Prechádzajú do dospelosti. Ak je niekedy čas, keď ľudia potrebujú poradenstvo, je to čas dospelovania.

Teraz premýšľajte o programe amerických teenagerov. Prebúdzajú sa skoro ráno a ponáhľajú sa do školy. Trávia osem alebo deväť hodín denne v triede obklopenej spolužiakmi, s učiteľom, ktorý im musí v krátkom čase oznámiť obrovské množstvo obsahu. Po skončení školskej dochádzky sa tínedžeri zvyčajne ponáhľajú do mimoškolskej aktivity, alebo do mimoškolskej práce. Keď prídu domov, niekedy sú ich rodičia doma, a niekedy nie. Možno budú mať večeru s rodinou, ale mnohokrát to pravdepodobne nebude. Potom odchádzajú do svojej izby, kde si robia dve alebo tri hodiny domáce úlohy a idú spať.

Pri pohľade na rozvrh priemerného amerického teenagera vezmite do úvahy túto dôležitú otázku: *Kedy počas väčšiny denných rozvrhov teenagerov majú čas na zmysluplný rozhovor s dospelým?*

Väčšina dospievajúcich nemá dospelých, ktorí im poskytujú poradenstvo v ich živote. V tomto období, keď dospievajúci najviac potrebujú poradenstvo, naša kultúra odstránila zo svojho života ľudí, ktorí sú zodpovední za poskytovanie poradenstva. Priemerný rozvrh pre amerického teenagera neumožňuje rozoberať vzťahy s dospelými. V dôsledku toho, keď teenageri potrebujú poradenstvo, je viac pravdepodobné, že sa obrátia k rovesníkom, ako k dospelým, pretože majú vzťahy so svojimi rovesníkmi a žiadne vzťahy s dospelými.

Verím, že potreba poradenstva je najdôležitejšou z týchto piatich potrieb. Cirkev nemôže očakávať, že bude stvárňovať teenagerov na učeníkov bez toho, aby splnila svoju základnú potrebu poradenstva.

Problém kontextu

Pápež František tiež tvrdí, že služba mládeži v našej cirkvi nespĺňa základné potreby dospelých. Bez toho by sme nemali očakávať, že sa stanú učeníkmi - nikdy sa nedostanú až k bodu seberealizácie.

Ak chceme, aby naša mládež prestala opúšťať Cirkev, potrebujeme zmeniť náš prístup. Často Cirkev uznáva, že dospelí nedokážu jasne vyjadriť presvedčenie o viere a náboženstve.

Cirkev reaguje tak, že sa pokúša prispôbiť a zlepšiť jej poskytovanie *obsahu* teenagerom. V dôsledku toho vidíme prílev zdrojov - zdroje sociálnych médií, zdroje založené na videách, konferenciách a zhromaždení pre dospelých - ktoré sú určené na lepšiu komunikáciu viery na úrovni teenagerov. Teraz máme v našej cirkvi obrovské zdroje - lepšie, ako sme mali predtým.

Bohužiaľ, najväčší problém v službe mládeže v dnešnej Cirkvi nie je *obsah*, ale *kontext*. Nevytvárame prostredie, v ktorom dospelí dokážu splniť svoje základné potreby: potrebu porozumieť, patriť, byť transparentný, zapojiť sa do kritického myslenia a nájsť usmernenie. V dôsledku toho sa nestávajú celoživotnými učeníkmi.

Prevzaté zo stránky: <https://catholicexchange.com/understanding-needs-every-teen>

Preložil Peter Kuljaček